

מסכת טהרות

פרק ז משנה ח

מי שעיה טהור, והסיע את לבו מלאכל, רבוי יהודיה מטהר,
שזהרך טמאין פורשין מאנו. וחייבים מטהאים. כיון ידינו
טהורות והסיע את לבו מלאכל, אף על פי שאין אמר יודע אני
שלא בטמאו ידי, ידיו טמאות, שעיניהם עסקניות: